

Του **Φραγκίσκου Ρηγόπουλου***

Η μάχη ενάντια στο φασισμό είναι μία μάχη που μας αφορά όλους. Καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες φασιστικών χτυπημάτων απέναντι σε αγωνιστές, απέναντι σε μειονότητες, απέναντι σε όποιον τολμήσει να εναντιωθεί στο σύστημα. Δεν είναι λίγα τα πρόσφατα περιστατικά σε Χολαργό, Κηφισιά και Χαλκιδική, χωρίς να ξεχνάμε την εν ψυχρώ πολιτική δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

Ο λαός, καθημερινά πλέον, βιώνει απότομες και βίαιες αλλαγές που υποβαθμίζουν συνεχώς την ποιότητα της ζωής του και εξαφανίζουν κάθε ίχνος ατομικής ελευθερίας και ανθρωπίνων δικαιωμάτων. ΠΑΣΟΚ (Ελιά), ΝΔ, ΔΗΜΑΡ και τα δεκανίκια τους (Ποτάμια, Γέφυρες κλπ) έχουν στερήσει από κάθε πολίτη αυτού του τόπου την ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον. Απέναντι στην δικαιολογημένη αγανάκτηση του κόσμου, το σύστημα έχει παρατάξει τον πλέον σκληρό και απάνθρωπο μηχανισμό καταστολής που διαθέτει. Τη συμμορία της Χρυσής Αυγής. Με την ανοχή των θεσμών και με τις εντολές των πολιτικών αρχόντων της χώρας, οι θρασύδειλοι τραμπούκοι κινούνται στις σκιές και κυνηγούν τις ελεύθερες ιδέες που απειλούν αυτούς που τους εξασφαλίζουν ασυλία και ατιμωρησία. Σε αντιστάθμιση κάθε «ελληνικού συσσιτίου» ή «εθνικής αιμοδοσίας» υπάρχουν αμέτρητα θύματα τραμπουκισμού, δολοφονίες Ελλήνων και μεταναστών, δολιοφθορές και εκφοβισμοί. Όλα αυτά είναι γνωστά στο σύνολο της ελληνικής κοινωνίας. Γι αυτόν το λόγο ευθύνη φέρουν και οι ψηφοφόροι της συμμορίας, οι οποίοι πρέπει να αντιμετωπίζονται ως συνένοχοι και όχι ως παραπλανημένη μειοψηφία.

Δείχνουν όμως, να έχουν ιδιαίτερη προτίμηση σε αγωνιστές της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Αυτό συμβαίνει για δύο κυρίως λόγους. Πρώτον επειδή οι συναγωνιστές και συναγωνίστριες αυτού του μορφώματος προέρχονται μέσα από τα κινήματα. Δεύτερον γιατί πραγματοποιείται μία άνευ προηγουμένου προσπάθεια για περιθωριοποίηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ τόσο από τα συστημικά κόμματα όσο και από τα λεγόμενα προοδευτικά. Δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι ακόμα και

σε έντυπα της αριστεράς αποκρύφθηκαν τα εκλογικά ποσοστά των κατεβασμάτων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές ή ακόμη χειρότερα, «κατα λάθος» αναφέρθηκαν ως κινήσεις της Ελιάς, της ΔΗΜΑΡ ακόμα και της Χρυσής Αυγής. Αποσιωπείται συστηματικά η δράση των αγωνιστών της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για να προφυλάξουν οι άρχοντες τις χρυσές τους κουτάλες αλλά και για να διατηρηθούν νεοαριστερά μορφώματα σε κυβερνητική πορεία. Αυτές οι επιλογές έχουν επιπτώσεις και τις βιώνουμε καθημερινά.

Η απάντηση σε αυτά τα χτυπήματα δε μπορεί να είναι ένας πόλεμος συμμοριών. Από μία τέτοια κίνηση θα βγει χαμένος ο ίδιος ο λαός. Η λύση είναι η δημοσιοποίηση όλων των περιστατικών και έκκληση καταδίκης από όλες τις πολιτικές δυνάμεις κεντρικά. Όποιο κόμμα δεν καταγγείλει κεντρικά, καθαρά και ενυπόγραφα αυτές τις πρακτικές θα είναι σαν να τις προσυπογράφει.

Στη Χαλκιδική, αυτή η εγκληματική οργάνωση, έχει εκφραστεί ξεκάθαρα υπέρ των μεταλλείων χρυσού, είτε με επισκέψεις στους εργαζομένους της εταιρείας, είτε σε συναντήσεις με τα μεγαλοστελέχη της Eldorado και του Πάχτα. Δεν είναι τυχαίο ότι ο πρώην δήμαρχος Αριστοτέλης, τους έδωσε χώρο στην Ιερισσό για να παρουσιάσουν το ψηφοδέλτιό τους και να προκαλέσει με αυτόν τον τρόπο το ίδιο το κίνημα. Η απάντηση του κόσμου των χωριών του αγώνα ήταν άμεση και καταλυτική. Απέτρεψε την εκδήλωση των φασιστών και τους έδιωξε από το χωριό με συνοδεία της αστυνομίας. Αν μας διδάσκει κάτι η Ιερισσό είναι ότι η απάντηση πρέπει να δοθεί στους δρόμους μαζί με κάθε αγωνιστή και να μη μένει σε ευχολόγια και εικονικές καταγγελίες.

***Μέλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ Χαλκιδικής**